

Ἐρυθριῶμεν συνηθέστερον καὶ περισσότερον ἐνώπιον τοῦ δημοσίου, διότι ὅσον περισσοτέρους μάρτυρας ἔχομεν τόσον μεγαλύτερος ὑπάρχει ὁ φόβος ν' ἀναγνώσωσι ἐν ἡμῖν.

Οἱ γέροντες ἐπίσης ἐρυθριῶσιν ὀλιγον. Ἐν πρώτοις διότι ἔχουσιν ὀλιγώτερα ν' ἀποκρύψωσι, λέγει ὁ συγγραφεὺς· δὲν ἔχουσιν πλέον ἐκείνου τοῦ εἰδότου ἐπιθυμίας τὰς ὄποιας δὲν τολμᾷ τις νὰ διμολογήσῃ, οὕτε ἐκ τῶν δειλῶν ἐκείνων πόθων αἰτινες συνήθως ἐπωάζονται παρὰ τοῖς νέοις· οὐδὲ ἐπέρχεται εἰς αὐτοὺς ἡ ἴδεα νὰ θέλουν νὰ φανοῦν ἀλλως παρ' ὅτι εἶναι.

Τὴν θέσιν ταύτην ἐνισχύουν προσέτι καὶ τὰ παρὰ τοῖς τυφλοῖς παρατηρούμενα· ἐπρεπε πράγματι κατὰ τὴν θεωρίαν. ταύτην νὰ ἐρυθριῶσιν ὀλιγώτερον, διότι ἡ ἴδεα ὅτι παρατηροῦνται, ὅτι τοὺς βλέπουσι, δὲν εἶναι εἰς αὐτοὺς φυσική· ἐπίσης ὁφείλουν νὰ ἐρυθριῶσιν ὀλιγώτερον ἐνώπιον ἀλλων τυφλῶν. Καὶ τὸ ὅχι διλιγώτερον σπουδαῖον εἶναι ὅτι ὁφείλουσιν καὶ αὐτοὶ ὅπωσδήποτε νὰ ἐρυθριῶσι ἔστω καὶ ἐνώπιον ἀλλων τυφλῶν· πάντοτε πρέπει νὰ φοβῶνται τὴν ἀποκάλυψιν τῶν μυχιαιτάτων αὐτῶν σκέψεων· διότι δὲν ἀπειλεῖ τὸ βλέμμα μόνον τὰ μυστικά μας, ἀλλ' ἐπίσης καὶ προπάντων τὸ πνεῦμα.

Αὐτὴ εἶναι ἐν κεφαλαίοις ἡ θέσις τοῦ Κ. Μελινάρ. Ὅταν ὅμως ἔξαφνα ἐρυθριῶμεν, χωρὶς νὰ θᾶλομεν, χωρὶς νὰ ἔχωμεν τίποτε νὰ κρύψωμεν, ἐνώπιον προσώπων ὅλως διόλου ἀδιαφόρων ἡ καὶ κατωτέρων μας, τὶ συμβαίνει; Τὶ ἔχει νὰ κρύψῃ καὶ ἐρυθριῇ παρθένος εἰς τὴν ὄποιαν ἀδιαφόρως κάμνομεν λόγον περὶ τῶν ἀστέρων π. χ. περὶ τῆς δευτέρας παρουσίας, ἡ περὶ τῆς δημιείας τοῦ μικροῦ της ἀδελφοῦ ἀδιαθετοῦντος; δὲν ἔχει λοιπὸν αὐτὴ ἡ πτωχὴ κόρη τόσην ἀγνότητα — ἀφοῦ ἐρυθριῇ — ὅσην ὁ γέρων εἰς τὰς ἀθώας παρειάς τοῦ ὅποιου οὐδέποτε ἐπανθετὸν ἐρύθημα; Αὐτάς τὰς ἐρωτήσεις προσβάλλει ὁ Dr. de Neuville ἐν κριτικῇ συνέψει τῆς θέσεως τοῦ Μελινάρ· ἀλλὰ προφανῶς αἱ ἐνστάσεις αὐταὶ δὲν εἶναι διόλου βάσιμοι· διότι τὴν μὲν περίπτωσιν τῆς παρθένου τῆς ἐρυθριῶσης διὰ τὸ τίποτε εὐκολώτερον μιᾶς ἀλλαγῆς δύναμεθα νὰ τὴν σχετίσωμεν πρὸς κληρονομικοὺς λόγους ἢ σειρὰν ἀλλων συμπτώσεων αἰτινες χαρακτηρίζουσι πρόσωπά τινα διὰ μείζονος δειλίας καὶ συστολῆς. Οὕτως ὥστε καὶ ἐνώπιον πολλάκις κατωτέρων των, εἴτε κοινωνικῶς εἴτε ὑπὸ τὴν ἐποψίην τῆς ἀναπτύξεως, νὰ ταράσσωνται καὶ νὰ ἐρυθριῶσι. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς γέροντας... ὡς οἱ γέροντες! οἱ χρόνοι τοὺς ὅποιους φέρουσιν ἐπὶ τῆς φάγεως τῶν θὰ τοὺς κατέστησαν ἐντελῶς κυρίους τοῦ ἑκατοῦ των, ἢ ἐν τῇ μᾶλλον σινεργωτέρῳ περιστάσει, ὅταν δῆλον. τὸ γῆρας δὲν ἐπέλθῃ μόνον, θὰ ἐξέπεσεν ἀπὸ τοῦ στενοτέρου διόλου γνομένου κύκλου τῆς πνευματικῆς των ἵκανόττοτος ἡ ἴδεα τῆς κρυψινοίας· ἀπαράλλακτα δῆλον.

I. N. ΓΡΥΠΑΡΗΣ

Ἡ Φιλολογικὴ Ἡχὼ εἰσερχομένη ὅσον οὖπω εἰς τὴν δευτέραν περιοδον τῆς σταδιοδρομίας της δηλ. εἰς τὴν ἑβδομαδιαίαν αὐτῆς ἔκδοσιν, παρακαλεῖ τοὺς κ. κ. συνδρομητὰς αὐτῆς ν' ἀποστείλωσι τὰς συνδρομὰς αὐτῶν.